

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pentagonum. Salus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

SOLIS VI S. CAP. XIV.

Plato autem in Theæteto per hanc catenam Solem significari vult, cum ait: *Et ad hec Colopho-*
nem insuper addam auream illam catenam, quam nibil aliud quam Solē Homerus offendere vo-
tuit. Quamdiu enim circuitus ille & Sol mouetur, omnia sunt ac servantur inter Deos & homines. Si Sol ex Ory-
pho staret hoc totum velut ligatum, omnia corrumperentur, & fierent inversa.

Huc p[ro]p[ter]eas
qua de A-
daa & vi
p[ro]p[ter]eas
lib. 1. c. 23.
Sat. ait.

SACRARUM RERUM COGNITIO.

CAP. XV.

Per eandem quoq[ue] catenam sacrarum cœlestiumq[ue] rerum cognitionis mibi ex Homeri verbis signifi-
 cari videtur, cum ait neminem quantolibet nixuilla apprehensa Deum de cœlo detrahere posse
 ipsum vero eadem cuncta sursum attollere: nam & si literarum ac Philosophicarum studia, sunt qualifigra-
 dius quidam & catena, ad cœlestium rerum cognitionem, nihilominus si quis per eos gradus ipsius
 Creatoris naturam indagare velit, nullo id ingenii acumine, diligentiae aut labore assequetur; hoc
 enim est Deum de cœlo detrahere, & humano ingenio subiecere. Si vero alicui Deus ipse sui cogni-
 tionem dederit, isto tuis illi conjunctus facillimè cœlestia assequetur. Quo hieroglyphico monemur,
 Divinarum rerum cognitionem non ex Philosophorum libris, sed precibus & pietate à Deo peten-
 dam esse.

MUSÆ, EARUMQUE AFFLATUS.

CAP. XVI.

Atena vero ferrea magnetem lapidem alligatum habens, ut Plato in Jone tradit, Musarum con-
 nexione & commune vinculum, atq[ue] afflatum illum ex quo præstantes Poëtae vim quandam
 Divinam affectuum concitandorum capiunt, significat.

QUINARIUS NUMERUS, ET QUATERNARIUS.

MERCURIUS, ET ARTIUM INVENTORES.

CAP. XVII.

Per Quinarius numerum Leo Baptista Albertus Mercurium figurari ait. Martianus vero & alii
 Quaternarium ejus symbolum esse volunt propter artium inventionem, ut qui numeri sint, per-
 fecerint. Ex quo patet, per hujusmodi numeros etiam artium inventionem inventoresq[ue] significari.

PENTAGONUM,

SALUS. CAP. XVIII.

Per pentagonum salutis symbolum fuisse, testatur Lucianus eo in
 libello in quo agit de quodam qui lapsus erat inter salutandum, ejus rei origo talis commemoratur. Antiochus is, qui
 zeta THP cognomento dictus est, cum adversus Galatas pu-
 gnaret, nec satis ex sententia res succederet essetque in discrimi-
 ne, per quietem vel vidit, vel sc̄ vidisse simulavit, ut militum ani-
 mos in spem erigeret: Alexandrum Magnum se monentem, ut
 salutis symbolum assumeret, idque pro tessera tribunis daret,
 eorumque vestibus insueret, ea re fore ut victoria potiretur.
 Symbolum autem illi hujusmodi ostendit, triangulum tripli-
 cem invicem ex lineis quinque constantem, in quibus YΓΙΒΙΑ

Fides enim
donum Dei
est.
Cœlestium
rerum co-
gnitio ueste.

An quod ut
quaternarius
est herma-
phroditus,
sua Mercur-
ius modo
ad superior,
modo ad in-
feros adent.
Quod cu-
bitum refe-
rat solidi-
num corpo-
rum perse-
diffimum.
De hoc Pen-
tagone quod
nominatur
Mercurius
dicitur, Pierius
lib. 47.

scriptum erat: sic enim salus sanitatis Græcè appellatur, unde & hoc signum in veteribus Antiquis numis adhuc cernitur, quod signum Mathematici à quinque angulis Pentagonalum vocant.

P Y R A M I S.
R E R U M N A T U R A , V E L M A T E R I A P R I M A
C A P . X I X .

*Quid Py-
ramis sec-
undum
Metaphy-
sicos.*

Per Pyramidem veteres rerum naturam & substantiam informem formam recipientem significare voluerunt: quod ut Pyramis à puncto summo fastigio incipiens, paulatim in omnes partes dilatatur: sic rerum omnium natura ab uno principio & fonte, qui dividinon potest, nempe à Deo summo opifice profecta, varias deinceps formas suscipit, & in variegata atq; species diffunditur, omniaq; apicilli & puncto conjungit, à quo omnia manant & fluunt. Verum & alia hujus reffratio, nempe Astronomicare addi potest: quoniam Ægyptii summi Astronomi fuere, immo ipsius Astronomi inventores. Tradunt autem Astronomi, cœleste circulum quandam in Sphæra, vel cœlesti illa machina, sub quo Sol & reliqua errantia sidera, cursus suos circuitusq; conficiant, & in quo omnium animalium vita, rerumq; naturalium, ortus atq; interitus sit positus: adeo ut etiam Aristoteles in libris de Ortu atq; Interitu, dicat generationis atq; corruptionis, omnisq; mutationis vel incrementi causam esse accessum & recessum Solis in circulo obliquo: nam circulum illum, de quo agimus. Obliquum vocat Aristoteles: Astronomi verè, propterea quod ex eo pendeat animalium vita, Zodiacum vocavere. Hunc igitur circulum, cui sol inter celestes circulos latitudinem tribuunt, in duodecim partes, quas Signa nuncuparunt, patruntur: atque, cum illo dividì etiam inferiora omnia, ad eorum ut quicquid sub uno ex illis signis conincatur ad centrum usq; terræ, id omne in signo esse dicitur; & sic volunt esse velut Pyramidem quandam, cuius basis in celo sit: nam fundamentum Astronomicum celum est, & apex in centro terra. Cum igitur in Pyramidis illis omnia fiant: sitq; accessus Solis, qui est quasi punctum quoddam ad signa illa ortus, & recessus ab illis interitus rerum naturalium causa, aptè videtur per Pyramidem naturam omnium parens significari.

A N I M A H O M I N I S . C A P . X X .

Ed & animam hominis sub Pyramidis forma adumbrare voluisse videntur iidem Ægypti, qui magnifica Regum atq; Herorum se pulchra, sub ingentibus Pyramidibus fecerint: ut effarentur corpore soluto & corrupto animalium superesse, que cum summo opifici visum esset, hoc est circulo illo triginta sex milium annorum circumferet, aliud corpus genitura & sibi factura esset non secus acramis, ut Geometris notum est, vertice immoto manente, circum et abasi circulum describit, & tanto corpore conum: ut circulus annorum illud curriculum significet, conus vero corpus quod circulo illo coficitur. Nam Ægyptiorum fuitilla opinio de rebus in eundem statum triginta sex milium annorum spatio restituendis. & ab illis se id accipisse, testatur Plato, qui etiam hoc ipsum, id est, animam nostram Pyramidis formam habere mihi testari videtur in Timæo, cum oit, sic etiam huius à Deo animam unam accepisse illum ex universo portionem, quæ proculdubio unita puncto illo, qui in Pyramidis vertice est, significatur: secundam autem primæ partis duplam: tertiam secundam.

